

ע"פ 42872/04/14 - אבירם בראנץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 42872-04-14 בראנץ(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת מרים סוקולוב
המערער: אבירם בראנץ (אסיר)
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

המערער הורשע בבית-משפט קמא לאחר שמיעת ראיות בעבירות שיוחסו לו בשני כתבי אישום. המשותף בשני כתבי האישום הוא שמדובר בתקיפת עובדי ציבור.

בתיק 17092-12-10 מדובר בתקיפת פקחים שמילאו את תפקידם כחוק ובתיק הנוסף 50531-06-11 מדובר באיומים, העלבת עובד ציבור והפרעה לעובד ציבור כאשר הפעם קורבן התנהגותו של המערער היתה רופאה שלא נענתה מיידית לתביעותיו של המערער במרפאה שבה עבדה ושאליה הגיע המערער כדי לקבל טיפול במחלתו. המערער השמיע איומים קשים כלפיה וכינה אותה בכינויים מעליבים בשפת ביבים.

בימ"ש קמא (כב' השופט ש' בקר) סבר כי מתחם הענישה בגין כל אחד מכתבי האישום נע בין מאסר בפועל של מספר חודשים ועד 18 חודשים. בסופו של דבר, כאשר הוא נותן משקל לכך שהמערער ביצע את העבירות נושא התיק הראשון (17092-12-10) כחודש בלבד לאחר שנגזר דינו בתיק דומה אחר וכאשר הוא נותן משקל לכלל הנסיבות בתיקים אלה, הטיל עליו ביהמ"ש 21 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נוספת.

נגד המערער היה תלוי ועומד מאסר על תנאי של 6 חודשים ואותו הפעיל ביהמ"ש במצטבר לעונש המאסר שהוטל בתיק הנוכחי, כך שסה"כ על המערער לרצות 27 חודשי מאסר בפועל.

עוד הוסיף וקבע ביהמ"ש, כי עונש זה ירוצה במצטבר לעונש מאסר שהוטל על המערער בתיק של ביהמ"ש המחוזי בת"א, אף הוא בגין עבירות אלימות.

בהודעת הערעור כמו גם בטיעונו בפנינו טוען הסנגור כי שגה בימ"ש קמא לכל אורך הדרך. ביהמ"ש קמא שגה כאשר התייחס אל המערער כ"שור מועד" כפי שהתבטא, שגה בימ"ש קמא כאשר לא נתן משקל לכך שכתבי האישום הוגשו בשיהוי, שגה בימ"ש קמא בקביעת המתחם - המתחם שנקבע איננו סביר ואיננו משקף את הענישה הנוהגת ושגה בכך

שהטיל את כל עונשי המאסר במצטבר.

הסנגור מדגיש כי מדובר באירועים ספונטניים, לא מתוכננים. למערער נסיבות משפחתיות קשות כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו והוא סובל מבעיות בריאותיות קשות.

התביעה תומכת בפס"ד של בימ"ש קמא הן לענין המתחם והן לענין התוצאה הסופית אליה הגיע.

איננו רואים להרחיב בתיק זה ונאמר בקליפת אגוז כדלקמן:

איננו סבורים כי נפלה שגגה מעם בימ"ש קמא לענין קביעת המתחם. קביעת המתחם היא לעולם בגין מעשה העבירה בנסיבותיו ונסיבות שני התיקים בפנינו הן חמורות במיוחד.

המערער באופן שיטתי אכן פוגע בעובד ציבור, כך בתיק הראשון, כך בתיק הנוסף. הפגיעות אינן פגיעות של מה בכך לא בהיבט האלימות ולא בהיבט האיומים.

איננו מוכנים להשלים עם נורמה שבה רופאה הנותנת שירות לכלל הבאים למרפאה ובאה במגע עם קהל שכולו סובל מבעיות רפואיות שונות ומטבע הדברים פורס את בעיותיו בפניה, תזכה ליחס מעליב ופוגעני, שלא לדבר על האיומים, אך ורק משום שלא פעלה במדויק על פי התכתיב שהכתיב לה המערער.

לפיכך, מתחם הענישה שקבע בימ"ש קמא משקף אכן את שני מעשי העבירה בנסיבותיהם.

בגדר הנסיבות הנוספות שלהן צריך לתת משקל בשלב גזר-הדין אנו רואים לייחס חשיבות רבה לכך שהעבירה הראשונה נעברה כזכור חודש לאחר שהמערער הורשע בתיק אחר. נראה שמורא החוק איננו משמש שיקול כלשהו בדרך התנהלותו של המערער ועל-כן גם בהיבט זה לא שגה בימ"ש קמא.

אם בכל זאת אנו רואים להתערב במידה מצומצמת בגזר-הדין, הרי זה אך ורק משום שמהתעודות הרפואיות העדכניות שהוגשו לנו ולא היו בפני בימ"ש קמא, עולה כי יש התדרדרות במצבו של המערער והוא אכן סובל ממחלות קשות שהגיעו לשלבים מתקדמים וכרוכות גם בכריתה של חלקים בגופו. רק מטעם זה אנו קובעים כי עונש המאסר על תנאי אותו הפעיל בימ"ש קמא ירוצה בחופף לעונש המאסר שהוטל עליו בגין שני התיקים הנוכחיים, כך שסה"כ ירצה המערער 21 חודשי מאסר במקום 27 חודשי מאסר.

כדי להסיר כל ספק, עונש זה ירוצה במצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו בתיק ביהמ"ש המחוזי בת"א.

יתר חלקי גזר-הדין יישארו בעינם.

ניתן והודע היום ז' תשרי
תשע"ה, 01/10/2014
במעמד הנוכחים.

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד

ג'ורג קרא, ס"נ

מרים סוקולוב, שופטת